

Sygn. akt IX U 2158/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2018r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 września 2016r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej począwszy od (...). Sędzia

Sygn. akt IX U 2158/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.09.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu **J. B.** przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł **247,62% i jest niższy niż 250%.**

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w okresie od 1969r do 1990r. podnosząc jednocześnie, iż w zakładzie pracy nie zachowała się dokumentacja dotycząca wynagrodzeń za powyższe lata.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniośł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia (...) jest uprawniony do emerytury górniczej, a pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 27.12.1990r.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 1/1984 do 12/1986. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniośł 377,58% i został ograniczony do 250 %.

W dniu (...)ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając zaświadczenie RP-7 o zarobkach za lata 1969 - 1990 wydane przez KWK (...) - J.”.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia z uwzględnieniem wynagrodzeń w okresach na które nie przedłożono dowodów zarobkowych tj. za okres od 1969 – 1990 wyniośł 247,62%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek po nabyciu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 1.01.1979r do 31.12.1979r, w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971 - 1990 jest wyższy niż 250% i wynosi 293,5%. Od 1969r ubezpieczony był zatrudniony jako sztygar zmianowy oddziału podsadzkowego, a następnie oddziału wydobywczego. Ubezpieczony w latach 70-tych pracował co najmniej 2 niedziele w miesiącu. Każdego miesiąca ubezpieczony otrzymywał premię, co najmniej 30%. Pracodawca posiada dokumenty płacowe dopiero od 1979r.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w KWK (...), zeznania ubezpieczonego oraz opinię biegłego z zakresu rent wyrównawczych mgr Z. G. z dnia 30.09.2017r (k. 37-56) akt.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okres od 1.01.1969r do 31.12.1978r, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (293,5%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów.

Sąd pominął zastrzeżenia organu rentowego do opinii biegłego uznając, że są lakoniczne i nieprzekonywujące.

Zastrzeżenia dotyczyły premii, dodatku za pracę w niedziele oraz podwójną kartę górnika od 10/1974r. Sąd zauważa, że ubezpieczony rozpoczynał pracę na kopalni jako technik – górnik. Był pracownikiem wykształconym i pożądanym, biorąc pod uwagę oparcie całej gospodarki lat 70-tych na wydobywaniu węgla kamiennego. Z uwagi na ogromne zapotrzebowanie na węgiel oraz specyfikę pracy na kopalniach, jest rzeczą notoryjnie znaną, że górnicy pracowali w niedziele. Zatem przyjęcie przez biegłego, że ubezpieczony pracował 2 niedziele w miesiącu jest logiczne i przekonujące. Jeżeli chodzi o premię, to z dokumentów z akt osobowych oraz zeznań ubezpieczonego wynika, że ubezpieczony otrzymywał premię wg zaszeregowania I-grupy. Była to premia tzw. techniczna, stanowiąca nieodłączny składnik wynagrodzenia, a nie premia produkcyjna uzależniona od wydobycia. Ubezpieczony zawierając umowę o pracę w dniu 21.08.1962r w § 8 jako absolwent miał zagwarantowaną premię w wysokości 25%, za czas pracy pod ziemią. Trudno zatem uznać, że jako wykwalifikowany pracownik, przy tym natężeniu prac w górnictwie nie otrzymywał premii zgodnie z regulaminami oraz angażami.

Sąd dał wiarę również opinii w zakresie podwójnej Karty Górnika – o ile organ rentowy posiada wiedzę na temat absencji ubezpieczonego w spornym okresie czasu, winien ją przedstawić do weryfikacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia: